U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové, Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **C. B.**, za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti podané proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 7. 2006, č. j. 56 Az 83/2006 - 33,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se stěžovatel domáhal zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 28. 2. 2006, č. j. OAM- 13/LE-PA03-PA03-2006, kterým mu nebyl udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů, a kterým bylo současně rozhodnuto, že se na něho nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona azylu.

Jako důvody kasační stížnosti označil stěžovatel skutečnosti uvedené v §103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s., když s odkazem na písm. a) uvedl, že krajský soud nesprávně posoudil právní otázky, dále s odkazem na písm. b) uvedl, že při zjišťování skutkové podstaty byl porušen zákon způsobem, který mohl ovlivnit zákonnost rozhodnutí, a konečně s odkazem na písm. d) konstatoval, že podle jeho mínění krajský soud nedostatečně odůvodnil své rozhodnutí, což by mohlo mít za následek jeho nepřezkoumatelnost. Tato svá tvrzení v kasační stížnosti dále rozvedl, odůvodnil a připojil návrh na ustanovení zástupce.

V této souvislosti krajský soud přípisem ze dne 2. 11. 2006, č. j. 56 Az 83/2006 – 52, vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě 15 dnů prokázal své majetkové a výdělkové poměry, z nichž by krajský soud mohl vycházet při svém rozhodování ohledně jeho návrhu

na ustanovení zástupce. Stěžovatel však na tuto výzvu nereagoval, a proto krajský soud usnesením ze dne 22. 11. 2006, č. j. 56 Az 83/2006 – 54, jeho návrh na ustanovení zástupce zamítl; současně ho v citovaném usnesení vyzval k odstranění trvajícího nedostatku spočívajícího v absenci povinného zastoupení advokátem.

Na tuto výzvu, jakož i na další výzvu obsaženou v usnesení ze dne 10. 1. 2007, č. j. 56 Az 83/2006 – 60, týkající se doplnění podpisu na kasační stížnosti, stěžovatel opět nereagoval a nedoložil, že by byl zastoupen advokátem, když obě shora uvedená usnesení byla stěžovateli doručena uplatněním fikce ve smyslu ustanovení § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, na jehož použití odkazuje ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. To znamená, že v řízení o kasační stížnosti není zastoupen ve smyslu ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s., ačkoli zastoupení je zákonnou podmínkou řízení o kasační stížnosti; podle citovaného ustanovení s. ř. s. totiž musí být stěžovatel zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., odmítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba, a na základě odkazu uvedeného v § 120 s. ř. s. obdobně i kasační stížnost, odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. července 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu